

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΘΟΔΩΡΗ ΣΙΨΑ,
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΡΦΙΝ ΤΗΝ 5^η ΜΑΗ 2010**

Η ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Στις 5/5/2010, ημέρα ψήφισης του πρώτου μνημονίου και αμέσως μετά την προσφυγή της χώρας στην τρόικα και την ανακοίνωση των πρώτων «μέτρων», κηρύσσεται γενική απεργία και σχεδόν μισό εκατομμύριο κόσμος διαδηλώνει στους δρόμους, με άγριες διαθέσεις προσπαθώντας να προσεγγίσει τη βουλή. Η μαχητικότητα του κόσμου είναι τέτοια που διαφαίνεται η πιθανότητα το πλήθος να εισβάλλει ακόμα και μέσα στο κοινοβούλιο. Ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα στους διαδηλωτές και τις δυνάμεις καταστολής με τις δεύτερες να φαίνονται ανήμπορες να ανακόψουν την ορμή του κόσμου. Λίγες ώρες αργότερα διαδίδεται η είδηση ότι στην τράπεζα της Μαρφίν στην οδό Σταδίου, 3 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους λόγω πυρκαγιάς που εκδηλώθηκε στο σημείο. Με την επιβεβαίωση του συμβάντος ο κόσμος παγώνει και η οργή μετατρέπεται σε απογοήτευση και θλίψη σημαίνοντας και το τέλος αυτής της πολλά υποσχόμενης διαδήλωσης.

Στις 29/4/2011, επετειακά της 5ης Μάη, προσάγονται με χολιγουντιανό τρόπο 4 άτομα εκ των οποίων τρεις σύντροφοι και καλούνται να καταθέσουν ως ύποπτοι για τον εμπρησμό της τράπεζας Μαρφίν, ενώ γίνονται έλεγχοι στα σπίτια τους από όπου κατάσχονται ρούχα και προσωπικά αντικείμενα. Και ενώ από την πρώτη στιγμή τα μ.μ.ε. μιλούν για συλλήψεις και στοχοποιούν τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο, τα «στοιχεία» που διαθέτει στα χέρια της η ελληνική αστυνομία είναι ένα ανυπόγραφο και ασύντακτο σημείωμα που αναφέρει όλα τα προσωπικά στοιχεία των προσαχθέντων (ονόματα, τηλέφωνα, πινακίδες οχημάτων, διευθύνσεις κατοικιών), κατονομάζοντάς τους ως τους υπεύθυνους του εμπρησμού της τράπεζας και κατά συνέπεια του θανάτου των τριών εργαζομένων και της απόπειρας ανθρωποκτονίας των υπολοίπων που βρίσκονταν εκεί. Το άλλο υποτιθέμενο στοιχείο είναι κάποιες φωτογραφίες από κάμερες, οι οποίες όμως δεν εμφανίζουν κάποιον από τους προσαχθέντες να έχει σχέση με τον εμπρησμό της τράπεζας. Μετά την κατάθεσή τους αφήνονται ελεύθεροι και τα «στοιχεία» μαζί με τις καταθέσεις στέλνονται στον εισαγγελέα, ο οποίος όμως δεν μπορεί να τεκμηριώσει καμία κατηγορία και επιστρέφει το φάκελο πίσω στην αστυνομία και η όλη υπόθεση φαίνεται να οδεύει προς το αρχείο.

Στις 5/5/2013 και πάλι επετειακά και χωρίς να έχει προκύψει κανένα στοιχείο, ο ανακριτής αποφασίζει να αποδώσει κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα στο σύντροφο Θοδωρή Σίψα για την υπόθεση της τράπεζας Μαρφίν και σε ένα ακόμα άτομο από τους 4 για την υπόθεση του βιβλιοπωλείου Ιανός. Για τους άλλους δύο συντρόφους δεν προχωράει καμία διωκτική διαδικασία. Στην απολογία του, τον Μάιο του 2013, ο σύντροφος καταθέτει αυτό που δηλώνει από την αρχή: *«Από τη δικογραφία αποδεικνύεται περίτρανα, μέσα από καταθέσεις μαρτύρων, φωτογραφικό υλικό και βίντεο από κάμερες, ότι δεν έχω ουδεμία σχέση με καμία επίθεση σε κανένα χρονικό σημείο εκείνης της μέρας στο κέντρο της Αθήνας.»* Αφού περάσει από τον ανακριτή, αφήνεται ελεύθερος με περιοριστικούς όρους (χαρακτηριστικός όρος η απαγόρευση συμμετοχής του σε μελλοντικές διαδηλώσεις). Στις 9 Δεκεμβρίου, ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσής του, ο σύντροφος Θοδωρή Σίψας θα κληθεί να αποδείξει ότι δεν είναι ούτε σούπερμαν ούτε ελέφαντας.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 2013 δολοφονείται στο Κερατσίνι ο Παύλος Φύσσας από τον Γ. Ρουπακιά και άλλους χρυσαυγίτες με την παρουσία αστυνομικών ΔΙΑΣ. Ο Ρουπακιάς συλλαμβάνεται αφού υπάρχουν πολλές μαρτυρίες που δεν μπορούν να αποσιωπηθούν. Αφού λοιπόν το κράτος δε μπορεί να αποκρύψει αυτή τη δολοφονία, όπως έχει κάνει με τόσες άλλες, επιδιώκει να την εκμεταλλευτεί, φορώντας αντιφασιστικό προσωπείο. Το επικοινωνιακό παιχνίδι αρχίζει με τις συλλήψεις των ενίοτε συνεργατών του, δηλαδή με τα στελέχη της Χρυσής Αυγής και σε πλήρη σύμπνοια με τα μ.μ.ε. φέρνουν ξανά στην επικαιρότητα την θεωρία των δύο άκρων.

Και ενώ η ατζέντα του κράτους ήταν και είναι η ίδια φασιστική ατζέντα που προωθούν παρέα με τη Χ.Α. (εργασιακός μεσαίωνα, στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και περιθωριοποιημένων κοινωνικών ομάδων, διαπόμευση οροθετικών γυναικών, μηδενική ανοχή απέναντι σε κάθε εστία αντίστασης), πάντα με την πλήρη στήριξη των μ.μ.ε., τώρα αποζητούν όλοι να ξεπλυθούν στην αντιφασιστική κολυμβήθρα του Σιλβάμ. Όλοι αυτοί λοιπόν, που άνοιξαν τις αγκάλες τους και προώθησαν τη φασιστική ιδεολογία τώρα βαφτίζονται αντιφασίστες. Από το MEGA του Μπόμπολα, κυρίου μετόχου της ΕΛΛΑΣ GOLD που με τη βία προσπαθεί να επιβάλει την εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, βαφτίζοντας τους κατοίκους που αγωνίζονται τρομοκράτες, μέχρι το Πρώτο Θέμα του Αναστασιάδη (συνεργάτη του Ρέστη και του Πάλλη) που διαφήμιζε και προωθούσε το «κοινωνικό έργο» της Χ.Α. Όλοι αυτοί δήθεν αποτροπιασμένοι από τη φασιστική δολοφονία και δήθεν ξαφνιασμένοι από τη δράση των φασιστικών ταγμάτων εφόδου, τώρα επιδιώκουν να παίξουν το ρόλο του μοναδικού εγγυητή της κοινωνικής ομαλότητας σκοπεύοντας στη διατήρηση και ενίσχυση της εξουσίας τους, ταυτίζοντας τη «βία των άκρων».

Ελάχιστες μέρες μετά τη δολοφονία του Φύσσα οι εξουσιαστές ανασύρουν και πάλι την υπόθεση του εμπρησμού της τράπεζας της Μαρφίν σε μια προσπάθεια εξίσωσης των δύο γεγονότων. Στο πρόσωπο του συντρόφου Θοδωρή και κατά συνέπεια στο πρόσωπο του κάθε αναρχικού/ αντιεξουσιαστή βρίσκεται το άλλο άκρο της βίας που πρέπει κι αυτό να παταχθεί. Δίχως ίχνος σεβασμού, ούτε στη μνήμη των νεκρών, ούτε στο πένθος των συγγενών τους, πλασάρουν μια εξόφθαλμη κρατική σκευωρία και ξεκινούν ένα ακόμα μηνιακό κυνήγι μαγισσών. Δεν είναι τυχαίο το δημοσίευμα της φυλλάδας του Χατζηνικολάου Real News, στο οποίο δημοσιοποιούνται τα προσωπικά στοιχεία του συντρόφου μέσω του παραπεμπτικού βουλεύματος του εισαγγελέα, παρουσιάζοντάς τον ως εκ των προτέρων ένοχο πριν καλά καλά οριστεί η δίκη, δημιουργώντας έτσι κλίμα εναντίον του.

Εμείς από την πλευρά μας ως αναρχικοί/αντιεξουσιαστές δεν θα καταδικάσουμε τη βία από όπου κι αν προέρχεται. Γιατί δεν αποδεχόμαστε κανένα συμψηφισμό ανάμεσα στην κοινωνική, ταξική αντιβία με τη βία της αστυνομίας, τη βία των αφεντικών στους χώρους εργασίας, τη βία των φασιστών ενάντια στους μετανάστες και όσους δεν ταιριάζουν στο «άριο» όραμά τους. Δεν αποδεχόμαστε την εξίσωση της βίας των από πάνω με αυτή των καταπιεσμένων. Στην έκφραση της κοινωνικής αντιβίας στο δρόμο είναι αυτονόητα αρχή μας ότι αυτή στρέφεται ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό. Η λογική της αδιάκριτης απαξίωσης της ανθρώπινης ζωής είναι ξένη προς εμάς. Ποτέ δεν οικειοποιηθήκαμε τους όρους της «παράπλευρης απώλειας» ή της «κακιάς στιγμής» ως αναρχικοί. Αυτά είναι τα άλλοθι του κράτους και των αφεντικών προκειμένου να δικαιολογήσουν τις δολοφονίες των μηχανισμών καταστολής, των δολοφονιών στα εργασιακά κάτεργα και τις φασιστικές επιθέσεις. Αυτός είναι ο σάπιος κόσμος της εκμετάλλευσης και της βαρβαρότητας, που προσπαθούμε να καταστρέψουμε και πάνω στα συντρίμια του να δημιουργήσουμε έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Δεν περιμένουμε το πόρισμα κανενός αστικού δικαστηρίου για να μας πείσει ότι ο σύντροφός μας είναι αθώος. Αν ψάχνουν για ανθρωποκτόνους ας κοιταχτούν στον καθρέφτη.

Εμείς οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του Θοδωρή θα παραμείνουμε αλληλέγγυοι δίπλα του ως το τέλος αυτής της δίωξης, ώσπου να καταρρεύσει και αυτή η σκευωρία. Δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση πως δεν θα γίνουμε αποδιοπομπαίοι τράγοι στο θέατρο του παραλόγου όσων συνειδητά τσαλαπατούν ανθρώπους και αγώνες.

Συνέλευση Αλληλεγγύης για τον σύντροφο Θοδωρή Σίψα.